

§ 2. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zostaje zastąpiony następującymi przepisami:

Kto prowadzi wyszczególnione w art. 512, 513, 1035 i ustępie 2 artykułu 1057/1 załącznika do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 879), tudzież w art. 948 i 949 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zakłady przemysłowe i handlowe bez wykupienia przepisanego patentu w wartości unormowanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, staje się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie karze pieniężnej w wysokości 10—20-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej opłaty patentowej.

Jeśli jednak zachodzi wypadek jedynie spóźnienia z opłatą patentu akcyzowego, nie zaś wypadek potajemnego prowadzenia przedsiębiorstwa bez patentu, lub też zachodzi inne jakiegokolwiek przekroczenie przepisów o opłatach patentowych z wyjątkiem defraudacji—uleganie winny karze porządkowej w wysokości nieprzekraczającej odnośnej opłaty patentowej.

Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1001.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dn. 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, trockiego, święciańskiego i brąsławskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. № 31 poz. 178).

§ 2. Wszelkie przepisy prawne, obowiązujące dotychczas na wyżej wymienionym obszarze, sprzeczne z ustawą wymienioną w § 1 niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

1002.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ustalenia mnożnej miarodajnej dla określenia dopłaty na miesiąc grudzień 1923 r. do uposażenia funkcjonariuszów państwowych i wojska.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Ze względu na wzrost kosztów utrzymania w drugiej połowie listopada 1923 r. zarządza się dopłatą do poborów na miesiąc grudzień 1923 r., obliczonych na podstawie mnożnej, ustalonej w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 973), według mnożnej, wynoszącej sumę 34.765 marek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

1003.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 31 października 1923 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu, zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

Poz. tar. celnej

Nazwa towaru:

34 p. 1 i 2 Mięso końskie świeże, solone i mrożone oraz gotowane, suszone, wędzone i marynowane.